

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42011

Kl. 43 a, 15/00
20/03

Erich Kranz

Berlin, Niemiecka Republika Federalna

Automat do znakowania biletów loteryjnych

Patent trwa od dnia 18 października 1957 r.

Pierwszeństwo: 18 października 1956 r. (Niemiecka Republika Federalna)

Wynalazek dotyczy urządzenia w postaci automatu do znakowania biletów loteryjnych. W szczególności dotyczy on urządzenia, za pośrednictwem którego mogą być rejestrowane i dziurkowane bilety tego rodzaju, jakie są w grze w loterie liczbowe, tj. kwity z papieru, z tworzywa sztucznego, z folii metalowych itd., które bywają zadrukowane bieżącym szeregiem liczb, z którego gracz wyszukuje przypuszczalne liczby wygranej przez to, że znaczy je przez dziurkowanie.

Jest dotychczas ogólnie przyjęte, że bilety loteryjne opisanego rodzaju daje się do dziurkowania w upoważnionych do tego placówkach np. w sklepach. Ponieważ pociąga to jednak za sobą wiele nieprzyjemności i jest kłopotliwe, wynalazek stawia sobie za cel stworzenia automatu, który można na przykład postawić w jadłodajni albo umocować na ścianie domu i za jego pośrednictwem gracz może sam przeprowadzić znakowanie biletu loteryjnego.

W myśl wynalazku automat taki posiada dwa paski z papieru lub innego podobnego materia-

łu, zadrukowane periodycznie liczbami loteryjnymi i odrywane z zapasowych krążków, które przez urządzenie transportowe mogą być razem kierowane nad płytę dziurkowaną do perforowania, odpowiednio do nadruku liczb i znakowania na niej przebijakiem do dziurkowania, które są przesuwane przez naciśnięcie guzików, przy czym jeden pasek po przedziurkowaniu jest nawijany na krążek, drugi natomiast jest doprowadzany do urządzenia odcinającego, które każdorazowo przedziurkowany bilet loteryjny wydaje graczowi.

Automat według wynalazku pracuje w ten sposób, że oba paski biletów loteryjnych są razem kierowane nad urządzenie do znakowania, którego chwilowe działanie uzależnione jest od gracza, po czym jeden pasek, przeznaczony dla organizatora gry loteryjnej automatu jest z powrotem nawijany wewnątrz, podczas gdy od drugiego paska zostaje odcięty dziurkowany bilet loteryjny i skierowany do miejsca wydawania, dostępnego dla gracza.

W ramach rozwiązań konstrukcyjnych byłoby do pomyślenia i możliwe, ażeby znakowanie biletów loteryjnych odbywało się przez drukowanie, tłoczenie, metodami fotochemicznymi itp. Tymczasem praktyka daje sposób znakowania szczególnie pewny, wolny od błędów i zabezpieczający od oszustwa, jeżeli bilety się dziurkuje. Dziurkowanie można uzyskać w dwojaki sposób, a mianowicie: albo płyta do perforowania razem z paskami biletów loteryjnych zostanie przesunięta nad wybrane przebijaki do dziurkowania, doprowadzone w położenie wykonawcze, albo też płyta do perforowania jest nieruchoma, a dziurkowanie dokonywa się przez odpowiedni przesuw współpracujących z nią przebijaków do dziurkowania.

Dalsze przedmioty wynalazku dotyczą kształtu poszczególnych przyrządów automatu, szczególnie rodzaju do przenośnika taśmowego, wspólne, uprzednio uszykowane włączanie poszczególnych czynności i wreszcie zabezpieczenie systemu dociskowego.

Dla dokładniejszego wyjaśnienia wynalazku poniżej opisane są przykłady wykonania na podstawie rysunków.

Fig. 1 jest schematycznym przekrojem pionowym pierwszego wariantu wykonania automatu według wynalazku oglądanego z boku, fig. 2 pokazuje w większej skali i częściowo w przekroju urządzenie do wybierania guzików według fig. 1, fig. 3 pokazuje w widoku od tyłu część płyty do perforowania z przynależnym urządzeniem rejestrującym, fig. 4 uwidacznia inny wariant urządzenia włączającego według fig. 1, fig. 5 pokazuje schematyczny przekrój pionowy, widziany z boku, drugiego wariantu wykonania w myśl wynalazku, fig. 6 przedstawia w większej skali urządzenie transportowe dla pasków z biletami loteryjnymi jako widok z boku, fig. 7 pokazuje widok z góry do fig. 6, fig. 8 unaocznia szczegół budowy do fig. 5, a fig. 9 unaocznia analogicznie do fig. 2 inny dalszy przykład układu guzików do wybierania.

Na fig. 1 jest oznaczona przez 10 zamknięta osłona, w której umieszczone jest urządzenie do dziurkowania biletów loteryjnych. Wewnątrz osłony znajduje się krążek 11, z którego mogą być ściągane dwa paski 12 i 13, np. z papieru, które mają nadruki równomiernie powtarzające się, dotyczące gry losowej, tu np. szereg z liczbami bieżącymi od 1 do 49, przy czym zasada gry może wymagać, że gracz musi oznaczyć siedem z tych liczb, które uważa on jako przypuszczalne cyfry wygranej.

Wybijanie dotyczących liczb następuje za pomocą przebijaków do dziurkowania 14, które osadzone są na końcu każdej dźwigni z guzikami 15 i prowadzone w głównej płycie 16 współpracującej z płytą do perforowania 17, przy czym naturalnie liczba przebijaków dla dziurkowania 14 jak również liczba otworów 18 na płycie do perforowania 17 są jednakowe a także układ tychże co do rozmieszczania z nadrukiem liczb na paskach 12 i 13.

Osłona 10 w obrębie ściany czołowej 19 zaopatrzona jest w wycięcie 20, które w kierunku do wnętrza jest odgródzone ścianą 21. Przez tę ścianę 21 wystają z wycięcia 20 dźwignie z guzikami 15; każda z nich zaopatrzona jest w jeden guzik, na którym znajduje się liczba wyżej podanego szeregu liczb. Pomiędzy guzikiem 22 i ścianą 21 każda dźwignia posiada sprężynę 23, której przeznaczeniem jest utrzymywać dźwignię z guzikiem a tym samym przebijak 14 w położeniu zasadniczym, które ograniczone jest przez kołek 24, który, osadzony w dźwigni z guzikiem 15, od tyłu dolega do ściany 21.

W przykładzie wykonania według wynalazku na fig. 1 układ dla dziurkowania biletów loteryjnych 12 i 13 jest w ten sposób wybrany, że z jednej strony przebijaki 14 mogą być doprowadzone w położenie czynne przez naciśnięcie guzików 22 a z drugiej strony płyta do perforowania 17 wewnątrz prowadzenia 25, 26 może być przestawiona w kierunku poziomym tak, że otwory 18 zostają dosunięte w kierunku przebijaków 14, przy czym naturalnie oba paski 12 i 13, które w tym obrębie są oddzielone płytą 27, zostają dziurkowane odpowiednio do położenia wybranych przebijaków.

Z fig. 2 w większej skali widać w jaki sposób następuje włączanie przebijaków za pomocą wybranych guzików. Wszystkie dźwignie z guzikami przechodzą przez płytę oddzielającą 28, która zaopatrzona jest w otwory 29. Na dźwigniach z guzikami 15 osadzone są zapadki 30 obracające się wokół osi 31, które za pomocą sprężyny 32 dociskane są do oporu 33. W położeniu normalnym płyta oddzielająca 28 zostaje podciągnięta do góry przez sprężynę 34 w ten sposób, że jak fig. 1 pokazuje, zapadki 30 mogą swobodnie przechodzić przez otwory 29. Skoro jednak automat zostanie puszczoney w ruch, przekładnik 37 staje pod napięciem obwodu prądu 35 ze źródła prądu 36 i ściąga w dół płytę oddzielającą przeciw działaniu sprężyny 34 w położenie widoczne na fig. 2. Jeżeli teraz naciśnię się wybrany guzik 22, to odpowiednia zapadka 30 może wprowadzić, przy ruchu od lewa na

prawo, minąć krawędź ograniczającą od góry otwór 29, uderza jednak o tę krawędź, jeżeli wybrany puszczony wolno, guzik 22, pod działaniem sprężyny 23, miałby się przesunąć z powrotem. W ten sposób wybrany guzik zatrzymuje się w przygotowanym czynnym położeniu i może w sposób opisany współpracować z płytą do perforowania 17.

W obwodzie prądu 35 urządzenia leży również przekaźnik 39, który współpracuje z płytą oddzielającą 40. Płyta ta zaopatrzona jest w otwory 41 i ustawiona bezpośrednio za ścianą 21 osłony 10 w ten sposób, że w położeniu spoczynku urządzenia nie można nacisnąć guzików 22, ponieważ kołki 24, dźwigni z guzikami 15 uderzyłyby o płytę 40. Skoro jednak na skutek wrzucenia monety obwód prądu zostanie zamknięty przez klucz 43 i przekaźnik 39 zostanie uruchomiony, to przekaźnik podciąga płytę 40 do góry w położenie widoczne na fig. 2. w którym otwory 41 dają przejście dla kołków 24.

Uruchomienie płyty do dziurkowania 17 następuje przez wał sterujący 44, który w przykładzie na rysunku może być obracany ręczną korbą 45, ale daje się naturalnie połączyć również z silnikiem. Na wale sterującym osadzona jest krzywka 46, która współpracuje z dwuramienną dźwignią 48, osadzoną obrotowo na osi 47 i która może uruchomić za pośrednictwem wahadłowej dźwigni pośredniej 49, dźwignię widełkową 50, przez którą zostaje przesunięta płyta do perforowania 17 prowadzona w prowadnicach 25, 26. Odciągnięcie z powrotem dźwigni do dziurkowania po wykonaniu suwu roboczego następuje za pośrednictwem sprężyny 51 założonej na dźwigni 48.

W czasie spoczynku korbą ręczną 45 zostaje zatrzymana przez sworzeń 52, który jest odciągany przez przekaźnik 53, skoro ten znajduje się pod prądem przez zamknięcie obwodu prądu.

Poniżej urządzenia do dziurkowania 16, 17 znajdują się dwa krążki 54; 55 prowadzące paski biletów loteryjnych 12, 13. Połączone z krążkiem 54 kółko zębate 56 zazębia się z wycinkiem zębatym 57, który ze swej strony uruchamiany jest przez kołek 60 krzywki 46 za pośrednictwem dźwigni 58 i podwójnej dźwigni 59, będącej pod działaniem sprężyny, w ten sposób, że krążki obracają się każdorazowo o odpowiednio wymierzony odstęp, a tym samym przesuwają dalej paski 12, 13, jeżeli płyta do perforowania 17 wykonała roboczy przesuw. Z dźwignią 58 jest połączony poza tym pręt 61, który prowadzi do wyłącznika 62, przy

czym, jak widać z fig. 1, obwód prądu urządzenia zostaje każdorazowo przerywany. dopóki krążki 54, 55 nie wykonają swojego przesuwu transportowego.

Jeżeli oba paski biletów loteryjnych opuszczają krążki transportowe, pasek 12 kierowany jest na krążek 63, na który jest on stopniowo nawijany. Pasek 13 natomiast dostaje się w obręb urządzenia do odoinania składającego się z noży 54 i 65. Przez przesuwanie noża 65 za pośrednictwem dźwigni 66 i uchwytu 67 może być odcięty odcinek paska 13, przedtem podziurkowany. Następnie spada on po blasze kierującej 68 w miejsca podjęcia 69, skąd może być zabrany przez gracza.

Bilety loteryjne znakowane przez dziurkowanie w sposób opisany muszą być, rzecz naturalna, rejestrowane, a więc na przykład otrzymać numer kontrolny.

Fig. 3 pokazuje w widoku od tyłu płytę do dziurkowania 17 zaopatrzoną w otwory 18, która ślizga się w prowadnicach 25 i 26. Na płycie do perforowania umieszczone jest urządzenie do rejestrowania, które składa się z pieczęci 70 i z pieczętki do tzw. paginowania (stronicowania), z których w ostatniej, podczas przesuwu roboczego płyty do perforowania kółko z numerami przesuwa się o jeden numer z powodu uderzenia ramienia 72 o stały występ 73.

Na fig. 4, przedstawiony jest wariant do fig. 1, w którym możliwe jest uruchomienie urządzenia dla odcinania 64, 65 przez wał do sterowania 44 z pominięciem dźwigni 66. Do tego celu zastosowany jest na wale 44 specjalny nosek 74, który z jednej strony służy do uruchamiania dźwigni dwuramiennej 59 urządzenia transportowego, a z drugiej strony do wywierania nacisku na wahadłową dźwignię dwuramienną 75, która może być obracana przeciw działaniu sprężyny 76 w ten sposób, że doprowadza ona nóż 65 za pomocą dźwigni 77, z równoczesnym napięciem sprężyny odciągającej 78, do stałego noża 64 dźwigni.

Przykład wykonania wynalazku pokazany na fig. 5 zgadza się w swym przebiegu działania w zasadzie z przykładem na fig. 1. Także tu wybrane guziki 22 są naciskane przeciw działaniu sprężyny 23 i zatrzymywane na płycie 28 przez zapadki 30, ażeby przebijaki 14 ustawić naprzeciw płyty do perforowania 17 w położeniu przygotowania roboczego.

Pomijając tę zasadniczą konstrukcję, przykład na fig. 5 wykazuje szereg odmian, które częściowo służą do tego, aby uprościć układ włączania wybieranych guzików i ich działanie pew-

niej ukształtować, częściowo jednak dla osiągnięcia zamiaru, aby przesuwanie pasków z biletami loteryjnymi z taką dokładną pewnością ująć, ażeby nadruki pasków w obwodzie urządzenia dla dziurkowania zgadzały się zupełnie ściśle z położeniem przebijaków i z prowadzeniem płyty do perforowania.

Dwa zapasowe krążki oznaczone są na fig. 5 przez 80 i 81, z których ściągane są do dziurkowania paski biletów loteryjnych 12 i 13. Podczas gdy pasek 12 po przedziurkowaniu zostaje nawijany na rolkę 63, pasek 13 przebiega w sposób wyżej opisany przez urządzenie do odcinania 64, 65, które tu uruchamiane jest za pośrednictwem dźwigni 77 przez nosek wału sterującego 44, tutaj nie narysowany.

W miejsce płyty 40 na fig. 1 i 2 występuje obecnie układ dźwigni zamykających 82. Wielka ilość tych dźwigni, z których każda należy do jednej grupy guzików do wybierania leżących nad sobą, tworzy razem skrzynkę z dźwigniami, która u dołu obraca się wokół wahliwej osi poziomej 83, a u góry posiada odgałęzienie 84, które kończy się haczykiem 85.

Sprężyna 86 dociska dźwignie 82 normalnie do kołków oporowych 24 dźwigni z guzikami 15, przy czym zasuwka 87 zaskakuje za haczyk 85. W ten sposób guziki 22 w stanie spoczynku są zabezpieczone przed naciskaniem. Automat nie może być przez to użytkowany.

Zasuwka 87 jest rzeniem: przekąznika 88, którego obwód prądu posiada przerywacz 89. Jeden biegun przerywacza umieszczony jest na dźwigni dwuramiennej 91, wahającej się dookoła osi 90, która wchodzi do rynnny 92 automatu, do której wrzuca się monety. Skoro przez rynnę wpada moneta 42, przerywacz 89 zostaje na krótko zamknięty. Powstały impuls prądu wzbudza przekąznik 88, tak, że zasuwka 87 zostaje odsunięta i skrzynka z dźwigniami zostaje zwolniona.

Użytkownik może teraz nacisnąć na żądany guzik, przy czym odpowiednia zapadka 30 ślizga się przez płytę oddzielającą 28 i dolega do jej tylnej ściany; skoro odpowiedni guzik zostaje puszczony. Jeżeli pożądana liczba guzików zostanie naciśnięta, może nastąpić dziurkowanie biletu loteryjnego.

Fig. 8 unaoecznia urządzenie, które umożliwia zabezpieczenie dźwigni dwuramiennej 94, przesuwającej płytę do dziurkowania 17, współpracującą z noskiem 93 wału sterującego 44 (fig. 5). W tym celu występują dwie dwuramiennie dźwignie 95, 96, w miejsce jednej dźwigni dwuramiennej wykonanej w całości w jed-

nej części, obracające się wokół jednej i tej samej osi 97, które posiadają między swoimi wolnymi końcami sprężynę 98. Siła tej sprężyny jest uregulowana do siły, która jest potrzebna, aby przesunąć paski biletów loteryjnych za pomocą płyty do perforowania pod przebijaki 14. Jeżeli siła ta przekroczy określony poziom, a więc jeżeli np. gracz przycisnie za dużo guzików, a tym samym i przebijaków, sprężyna zabezpieczająca 98 podda się tak, że nosek 93 może odchylić dźwignię dwuramienną 95, mimo że dźwignia 96, a tym samym płyta do dziurkowania nie wykona żadnego ruchu.

Wał sterujący 44, który w przypadku fig. 5 napędzany jest przez silnik 100 za pomocą pasa 99, posiada również nosek 101, którego zadaniem jest dociskać poprzeczne ramię 102, połączone u dołu ze skrzynką z dźwigniami 82, jeżeli zakończony zostanie przebieg dziurkowania, a płyta oddzielająca 28 zostanie z powrotem podciągnięta do góry. Skrzynka z dźwigniami zostaje przez to w przymusowy sposób odchyłona w lewo, wzmacnia więc działanie sprężyn 23, aby guziki do wybierania 22 doprowadzić do ich zasadniczego położenia.

Na fig. 9 jest odtworzony wariant urządzenia z fig. 5, w którym płyta do perforowania 17 umieszczona jest bezpośrednio za płytą kierującą 16 tak, że paski 12, 13 są prowadzone przez wąską szczelinę 103 pomiędzy obu płytami. Szyby 82 pozwalają tu jednak na taki przesuw dźwigni z guzikami 15, że — patrz środkowy naciśnięty guzik — bilety loteryjne zostają dziurkowane przez przebijaki 14. Po puszczeniu odpowiedniego guzika, ten odskakuje pod działaniem sprężyny 23, aż jego zapadka 30 legnie do płyty oddzielającej 28, por. najniższy guzik na fig. 9. Stempel do dziurkowania został wprawdzie przy tym odciągnięty od biletów loteryjnych, ale zatrzymuje się przede wszystkim w położeniu, które pozwala graczowi skontrolować jakie nacisnął guziki.

W przykładzie wykonania na fig. 5 przewidziany jest specjalny rodzaj przenośnika pasków biletów loteryjnych 12, 13. W tym celu jest umieszczony na wale 44, jak pokazano na fig. 6, nosek sterujący 104, który współpracuje z ramieniem odchylnym 105, które znowu połączone jest z kierownicą 106. Pomiędzy kierownicami 107, 108 biegną kamienie ślizgowe 109, które stanowią koziółki łożyskowe dla dźwigni dwuramiennej 110.

Fig. 7 rysunku pokazuje, że zespół składający się z kierownic 107 i 108, koziółka łożyskowego 109 i dźwigni dwuramiennej 110 umieszczony

jest w pobliżu jednej krawędzi pasków biletów loteryjnych 12, 13. Jeden koniec każdej dźwigni dwuramiennej 110 połączony jest z jedną kierownicą 106, a drugie ramię dźwigni dwuramiennej posiada pewną ilość zębów 111, które mogą wpadać do dziurek w bokach pasków biletów loteryjnych.

Kamienie ślizgowe 109 wykonane są według fig. 6 z dwu części, przy czym obie części są rozpychane od siebie sprężynami 112, 113 tak, że kamień ślizgowy trze o prowadnicę 107 i 108. Jeżeli, pod tym założeniem, nasek sterujący 104 odchyła dźwignię 105 ku dołowi, to kierownica 106 pociąga dźwignię dwuramienną 110. Z powodu tarcia kamienia ślizgowego to ciągnięcie powoduje najpierw wychylenie dźwigni dwuramiennej w kierunku obrotu wskazówek zegara i przez to wsunięcie zębów 111 w dziurki pasków 12, 13. Siła ciągnąca wywierana w dalszym ciągu przez kierownicę 106 przewycięża tarcie kamienia ślizgowego 109 w prowadnicach i przesuwra przez to koziolatek łożyskowy w dół, przy czym paski na bilety loteryjne zostają pociągnięte o odpowiednią długość. Jeżeli przeciwnie dźwignia 105 zostanie przesunięta przez nasek sterujący 104 do góry, to kierownica 106 wyciągnie zęby 111 z pasków biletów loteryjnych. zanim koziolatek łożyskowy 109 zostanie przesunięty do góry w położenie zasadnicze.

Podczas biegu powrotnego urządzenia transportowego, a więc jak długo zęby 111 zwalniamy paski biletów loteryjnych, są one niezależne. Aby nie dopuścić przy tym, żeby w tym przypadku cofnęły się one o krótki niekontrolowany odstęp w kierunku krążków 80, 81, jest na fig. 5 przewidziane urządzenie zabezpieczające. Składa się ono z wałka 114, który zaopatrzony jest w dwa rzędy zębów 115 i ponad którym przebiegają dziurki pasków 12, 13. Przez umieszczenie kółka zapadkowego wraz z zapadką 117 zapobiega się, aby wałek 114 obracał się w kierunku przeciwnym do przenośnika, a tym samym i paski biletów loteryjnych są naturalnie zabezpieczone przed biegiem wstecz.

Na fig. 5 umieszczone są na wielu miejscach krążki 118, które współpracują z przełącznikami 119. Zadaniem tych przyrządów jest, przerywać obwód prądu automatu, skoro zawiedzie właściwe prowadzenie pasków 12, 13, a więc na przykład kończy się zapas pasków. Przez przełącznik 119 zostaje wyłączony przekazywacz 120, a tym samym zamknięta rytna dla monet 92 za pośrednictwem kłapy zamykającej 121. Podczas gdy na fig. 1 pomyślano o stopniowym napędzie krążka do nawijania 63, na fig.

5 został zastosowany dla obracania krążka 63 napęd cierny 122, np. spiralny sznur, który nałożony jest na stale obracającym się krążku napędowym, ale który jest w stanie zabrać krążek 63 tylko, jeżeli urządzenie przenośnikowe wykonuje przesuw transportowy. Urządzenie na fig. 5 jest zresztą tak pomyślane, że zwolnienie skrzynki z dźwigniami 82 i naciskanie guzików do wybierania następuje przed tym, zanim wprawi się w ruch wał sterujący 44 przez uruchomienie przełącznika, a tym samym zanim oswobodzi się różne poprzednio opisane czynności.

Naturalnie myśl według wynalazku może być urzeczywistniona również w inny sposób niż na rysunkowych przykładach wykonania, albo też mogą być przedsięwzięte dodatkowe środki, aby zabezpieczyć przebieg bez zarzutu poszczególnych czynności. Tak na przykład byłoby możliwe, jak to zaznaczono na fig. 5, umieścić na wale sterującym 44 występ 123, który uskutecznia utrzymywanie w dolnym położeniu płyty oddzielającej 28 podczas procesu wybierania przy współpracy z dźwignią 125 osadzoną wahliwie na osi 124.

Inny wariant polegałby na tym, że guzik do wybierania będzie współpracował z większą ilością otworów w płycie do perforowania przez to, że jeden z obu przyrządów wykona się prześwinnie.

Gdy zresztą przykłady rysunkowe zostały zastosowane do gry liczbowej, urządzenie według rysunku daje się zastosować do innych rodzajów zakładów.

Zastrzeżenia patentowe

1. Automat do znakowania biletów loteryjnych w rodzaju loterii liczbowej, znamieny tym, że posiada dwa paski (12, 13) zadrukowane periodycznie liczbami loteryjnymi, ściągany z zapasowych krążków (11 wzgl. 80, 81), które są kierowane razem przez urządzenie przenośnikowe (54, 55, wzgl. 109, 110, 111) ponad płytą do perforowania (17), z otworami odpowiednio do nadruku i znakowane na niej przez przebiegalki (14), które mogą być przesuwane przez guziki do wybierania (22), przy czym jeden pasek (12) po przedziurkowaniu jest nawijany na krążek (63), a przeciwnie drugi pasek (13) doprowadzany jest do urządzenia odcinającego (64, 65), które wydaje graczowi dziurkowany bilet loteryjny.

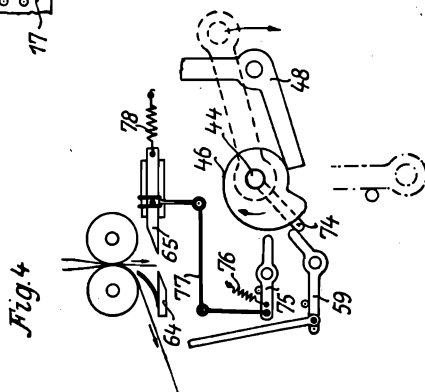
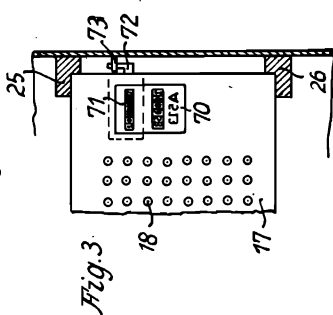
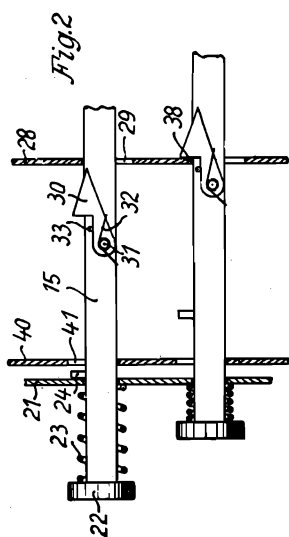
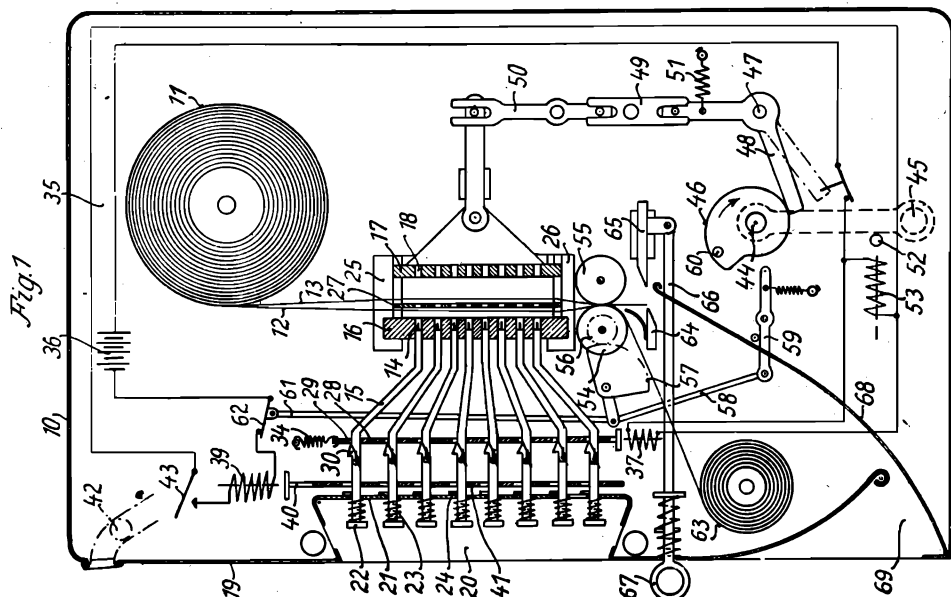
2. Automat według zastrz. 1, znamieny tym, że płyta do perforowania zaopatrzona jest w przyrząd rejestracyjny (70, 71).
3. Automat według zastrz. 1, znamieny tym, że oba paski biletów loteryjnych (12, 13) w obrębie płyty do perforowania (17) przebiegają po obu stronach płyty oddzielającej (27).
4. Automat według zastrz. 1—3, znamieny tym, że przebijaki (14) tworzą zakończenia dźwigni z guzikami do wybierania (15).
5. Automat według zastrz. 4, znamieny tym, że dźwignie guzików do wybierania (15), wystające przednimi końcami z osłony (10) posiadają sprężyny (23), które wstawione między guziki (22) i ścianę osłony (21), ciągną dźwignie w położenie ograniczone przez opory (24).
6. Automat według zastrz. 5, znamieny tym, że dźwignie z guzikami (15) są zabezpieczone w położeniu zasadniczym przez płytę oddzielającą (40), pozwalającą na przesuw przez wrzucenie monety.
7. Automat według zastrz. 1 i 6, znamieny tym, że dźwignie z guzikami (15) noszą zapadki (30), które współpracują z płytą oddzielającą (28), przez którą przechodzą dźwignie.
8. Automat według zastrz. 1—7, znamieny tym, że przez wał sterujący (44) z noskiem (46, 101, 104), który włącza płytę do perforowania (17), są włączane przenośniki paszków biletów loteryjnych (12, 13), urządzenie (64, 65) dla odcinania jednego paska jak również ruchy płyty oddzielającej (40).
9. Automat według zastrz. 1, znamieny tym, że przebijaki (14), przesuwane przez swoje przynależne guziki do wybierania (22), są ryglowane w położeniu roboczym przez środki zamykające (30), i że płyta do perforowania (17) ślizgająca się w prowadnicach (25, 26) jest przesuwana ponad nie.
10. Automat według zastrz. 1, znamieny tym, że płyta do perforowania (17) jest osadzona na stałe, a płyty oddzielające (82) pozwalają na wystarczająco duży przesuw dźwigni z guzikami do wybierania (15), ażeby przez naciskanie ostatnich skutecznie dziurkowanie biletów loteryjnych, przy czym płyta oddzielająca (28) zabezpiecza, przy współdziałaniu z zapadkami (30), ustalenie dźwigni z guzikami (15) w takim położeniu, że ich końce leżą poza płytą do dziurkowania (17).
11. Automat według zastrz. 1, znamieny tym, że zabezpieczenie dźwigni z guzikami do wybierania (15) w położeniu zasadniczym następuje za pośrednictwem płyt oddzielających (82), których dolny koniec obraca się w koło osi poziomej (83) i które ciągnięte są przez sprężynę (86) do kołków oporowych (24) dźwigni z guzikami.
12. Automat według zastrz. 11, znamieny tym, że płyty oddzielające (82) ustalone są w położeniu zasadniczym przez zasuwkę (87), której odciąganie wstecz następuje przez przekaźnik (88) sterowany przez wrzucenie monety.
13. Automat według zastrz. 11, znamieny tym, że dźwignie z guzikami (15) są grupami przydzielone do płyt oddzielających (82) i że wszystkie płyty oddzielające tworzą wahlwą skrzynkę z dźwigniami.
14. Automat według zastrz. 13, znamieny tym, że skrzynka z dźwigniami dolega za pośrednictwem wahlwego ramienia (102) do noska (101) wału sterującego (44), który odprowadza go przymusowo przy końcu procesu włączania w położenie zasadnicze.
15. Automat według zastrz. 14, znamieny tym, że wał (44) posiada również nosek (123), który doprowadza płytę oddzielającą (28) podczas procesu włączania w położenie ryglujące.
16. Automat według zastrz. 1—15, znamieny tym, że stopniowy przesuw paszków z biletami loteryjnymi (12, 13) następuje za pośrednictwem dźwigni dwuramiennych (110), które osadzone wahlwie na koziolkach (109) przesuwających się pionowo, mogą wpadać za pośrednictwem zębów (111) ich jednego ramienia w boczne dziurki paszków, a drugim ramieniem zaczepiają kierownicę (106) przesuwaną przez wał sterujący (44).
17. Automat według zastrz. 16, znamieny tym, że koziolki łożyskowe są prowadzone z tarciami w pionowych prowadnicach (107, 108) jako kamienie ślizgowe (109) tak, że siła ciągnąca lub cisnąca, wywierana przez kierownicę (106) równolegle do prowadnic pionowych, odchyła najpierw zęby już to łącząc, już to wyłączając je z paszków (12, 13), zanim kamienie ślizgowe zostaną przesunięte pionowo poza dźwignie dwuramienne.
18. Automat według zastrz. 16 i 17, znamieny tym, że koziolki łożyskowe (109) są podzielone między kierownicami pionowymi (107, 108), a ich części są odpychane w kierunku prowadnic przez sprężyny (112, 113).

19. Automat według zastrz. 16—18, znamienno tym, że paski z biletami loteryjnymi (12, 13) powyżej płyty do perforowania biegną ponad wałkiem z zębami (114), który wpada w ich dziurki zębami i który w kierunku przeciwnym transportowi zostaje zatrzymany.
20. Automat według zastrz. 16—19, znamienno tym, że krążek do nawijania (63) dla paska

(12) z biletami loteryjnymi, znakowanego i pozostającego w automacie, jest obracany przez stały napęd cierny (122), którego tarcie jest użyteczne tylko przy posuwie transportowym dźwigni ramiennej (110).

Erich Kranz

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

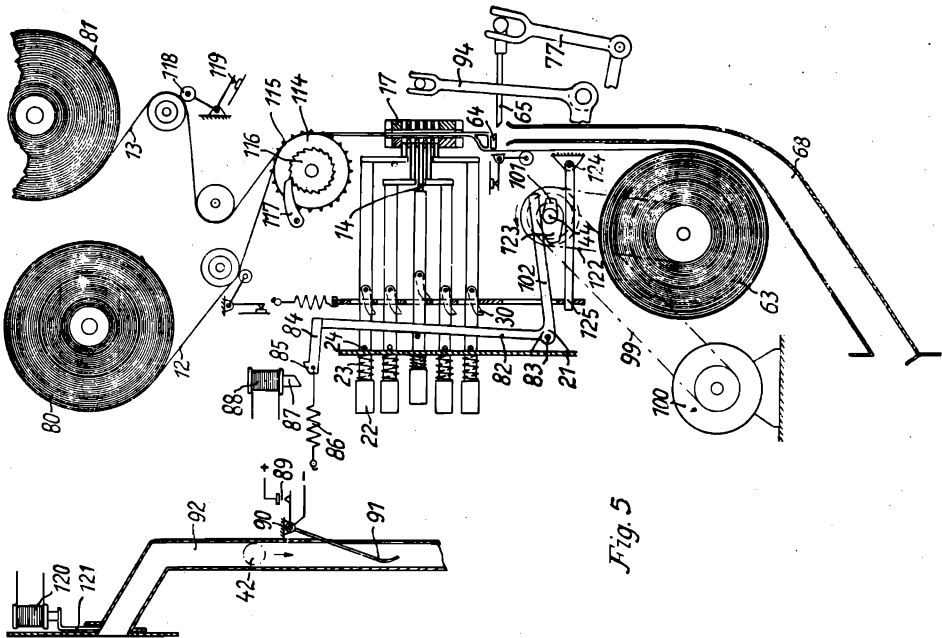

Fig. 5

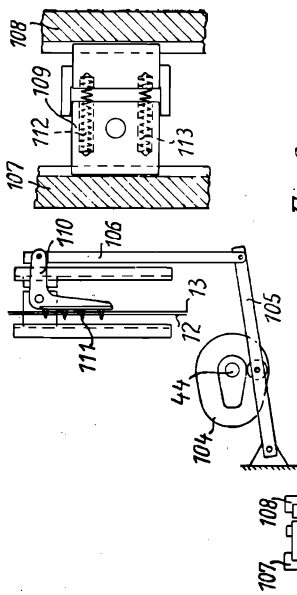

Fig. 7

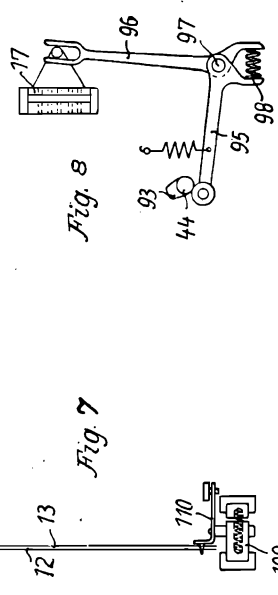

Fig. 8

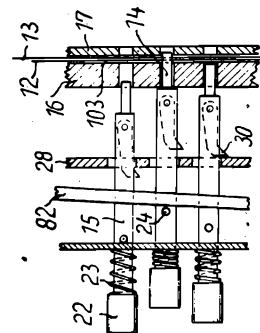

Fig. 9